

(สำเนา)
เลขที่รับ ๑๓/๒๕๕๑ วันที่ ๘ ส.ค. ๒๕๕๑
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๑๘๗๕

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๗ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(แก้ไขเพิ่มเติมความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม
และอายุความการฟ้องคดีบางประเภท)

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่
ในกระบวนการยุติธรรม และอายุความการฟ้องคดีบางประเภท) ต่อสภาผู้แทนราษฎร

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึก
วิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

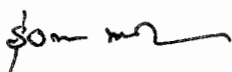
(ลงชื่อ) สมัคร สุนทรเวช
(นายสมัคร สุนทรเวช)
นายกรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๘ - ๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

สำเนาถูกต้อง

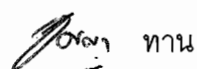

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

พรประภา พิมพ์

ทวน
ตรวจ

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศ” และ “เจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ” กำหนดความผิดเกี่ยวกับการปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศและเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ แก้ไขเรื่องสมาชิกสภาท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแก้ไขอัตราโทษปรับในความผิดเกี่ยวกับการปกครองให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน (เพิ่มมาตรา ๑ (๑๖) และ (๑๗) และแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑)

(๒) กำหนดให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการปกครองตามที่บัญญัติไว้ใน มาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๕๐ นอกราชอาณาจักร ต้องรับโทษในราชอาณาจักร (เพิ่มมาตรา ๗ (๑/๒))

(๓) กำหนดอายุความฟ้องคดีสามสิบปีสำหรับการกระทำความผิดบางกรณี กำหนดให้อายุความฟ้องคดีสะดุดหยุดลงในกรณีที่ต้องหาหรือจำเลยหลบหนีในการกระทำความผิดบางกรณี และกำหนดอายุความล่วงเลยการลงโทษสามสิบปีสำหรับการกระทำความผิดบางกรณี (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๕ และเพิ่มมาตรา ๙๕/๑ มาตรา ๙๕/๒ และมาตรา ๙๘ วรรคสอง)

เหตุผล

โดยที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ สมควรกำหนดความผิดเกี่ยวกับการปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับเจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศและเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ และกำหนดให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการปกครองนอกราชอาณาจักรต้องรับโทษในราชอาณาจักร เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติดังกล่าว นอกจากนี้ เพื่อให้การปราบปรามการกระทำความผิดบางประเภทมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดอายุความการฟ้องคดีบางประเภทเสียใหม่ โดยให้อายุความฟ้องคดีสะดุดหยุดลงในกรณีที่มีการหลบหนี และให้ขยายอายุความล่วงเลยการลงโทษด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๖) และ (๑๗) ของมาตรา ๑
แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“(๑๖) “เจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงาน
ราชการของรัฐบาลต่างประเทศ ไม่ว่าจะมิตำแหน่งประจำหรือชั่วคราว และได้รับเงินเดือน
หรือค่าตอบแทนอื่นหรือไม่ก็ตาม

(๑๗) “เจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงาน
ในองค์การระหว่างประเทศ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์การระหว่างประเทศให้ปฏิบัติงาน
ในนามขององค์การระหว่างประเทศนั้น”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๒) ของมาตรา ๗ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา

“(๑/๒) ความผิดเกี่ยวกับการปกครองตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๓
มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๕ และมาตรา ๑๕๐”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๙๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๕/๑ ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

(๑) ยี่สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

(๒) สิบห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี

(๓) สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี

(๔) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี

(๕) หนึ่งปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมาหรือต้องระวางโทษอย่างอื่น

ภายใต้บังคับมาตรา ๙๕/๒ ถ้าได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลแล้ว ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือวิกลจริต และศาลสั่งงดการพิจารณาไว้จนเกินกำหนดดังกล่าวแล้ว นับแต่วันที่หลบหนีหรือวันที่ศาลสั่งงดการพิจารณา ก็ให้ถือว่าเป็นอันขาดอายุความเช่นเดียวกัน”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๕/๑ และมาตรา ๙๕/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๙๕/๑ ในความผิดตามมาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒ ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดสามสิบปี นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ

มาตรา ๙๕/๒ ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องหาหรือถูกฟ้องว่ากระทำความผิดดังต่อไปนี้ ถ้าผู้ต้องหาหรือจำเลยหลบหนีจากการควบคุม หรือหลบหนีหลังจากได้รับการปล่อยชั่วคราว หรือหลบหนีหลังจากที่พนักงานอัยการมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือมีคำสั่งฟ้อง หรือหลบหนีระหว่างการพิจารณาของศาล ให้อายุความตามมาตรา ๙๕ หรือมาตรา ๙๕/๑ สะดุดหยุดลง

(๑) ในความผิดซึ่งต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี

(๒) ในความผิดตามมาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒”

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๙๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“กำหนดเวลาล่วงเลยการลงโทษตามวรรคหนึ่ง สำหรับความผิดตามมาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒ ให้มีกำหนดเวลาสามสิบปี”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาท้องถิ่น เจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศ หรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๔๔ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด แก่เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาท้องถิ่น เจ้าพนักงานของรัฐบาล ต่างประเทศ หรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบหรือประดับเครื่องหมายของ เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือไม่มีสิทธิใช้ยศ ตำแหน่ง เครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือสิ่งที่มีหมายถึงเครื่องราชอิสริยาภรณ์ กระทำการเช่นนั้นเพื่อให้ บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาท้องถิ่น เจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศ หรือเจ้าพนักงานขององค์การ ระหว่างประเทศ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือ

ผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง ไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือประหารชีวิต

มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน เจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศ หรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่ง โดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำ จัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐหรือเจ้าของทรัพย์สินนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุป

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(แก้ไขเพิ่มเติมความผิดเกี่ยวกับการปกครอง ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม และอายุความ)

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม) ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ ซึ่งสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบแล้ว สมควรกำหนดความผิดเกี่ยวกับการปกครองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศหรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ และกำหนดให้ผู้กระทำความผิดดังกล่าวต้องรับโทษในราชอาณาจักร นอกจากนี้ เพื่อให้การปราบปรามการกระทำความผิดบางประเภทมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดอายุความ การฟ้องร้องคดีบางประเภทเสียใหม่ ให้อายุความฟ้องคดีสะดุดหยุดลงในกรณีที่มีการหลบหนี และให้ขยายอายุความล่วงเลยการลงโทษด้วย

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (แก้ไขเพิ่มเติมความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรม) มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

๒.๑ กำหนดความผิดเกี่ยวกับการปกครองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศหรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑ (๑๖) และ (๑๗) ร่างมาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๗ (๑/๒) ร่างมาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔) และร่างมาตรา ๑๐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑))

โดยที่ปัจจุบันประเทศไทยมีความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างประเทศกับประเทศต่าง ๆ มากขึ้น ประกอบกับมีเจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศและเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศเข้ามาปฏิบัติงานในประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งอนุสัญญาของ

องค์การสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการทุจริต (UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST CORRUPTION) กำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับเจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศหรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ไว้ เพื่อให้กฎหมายไทยมีความครอบคลุมในเรื่องดังกล่าวมากขึ้น เห็นควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาโดยกำหนดความผิดเกี่ยวกับการปกครองในกรณีที่เจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศหรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศเป็นผู้กระทำความผิด ดังนี้

(๑) กำหนดบทนิยามคำว่า “เจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศ” และ “เจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ” (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑ (๑๖) และ (๑๗)) โดยการนำคำจำกัดความ “เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” และ “เจ้าหน้าที่ขององค์การสาธารณะระหว่างประเทศ” ตามอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการทุจริต (UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST CORRUPTION) ที่กล่าวในตอนต้น ที่ให้รัฐภาคีออกกฎหมายกำหนดฐานความผิดแก่เจ้าพนักงานรัฐบาลต่างประเทศที่กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ (ตามข้อ ๒ คำจำกัดความ (ข) และ (ค)) เป็นแนวทางในการกำหนดบทนิยาม

(๒) กำหนดให้ในความผิดเกี่ยวกับการปกครอง ถ้าปรากฏว่าเจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศหรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศกระทำความผิดดังต่อไปนี้ ให้อภัยโทษ และแก้ไขอัตราโทษปรับให้เหมาะสม (ร่างมาตรา ๘ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔) และร่างมาตรา ๑๐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙ และมาตรา ๑๕๐))

(ก) ฐานเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยทุจริตตามมาตรา ๑๔๓

(ข) ฐานให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงานโดยมิชอบตามมาตรา ๑๔๔

(ค) ฐานเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบตามมาตรา ๑๔๙

(ง) กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดตามมาตรา ๑๕๐

(๓) เนื่องจากมีการแก้ไขเรื่องเจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศและเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ ในมาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ และมาตรา ๑๔๙ จึงจำเป็นต้องแก้ไขถ้อยคำ “สมาชิกสภาจังหวัด สมาชิกสภาเทศบาล” ในมาตราดังกล่าว เป็น “สมาชิกสภาท้องถิ่น” เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมถึงสมาชิกสภาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในปัจจุบันที่เกิดขึ้นใหม่และเพื่อให้สอดคล้องกับการใช้ถ้อยคำในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และกฎหมายฉบับอื่น เช่น พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ และโดยที่ถ้อยคำดังกล่าวปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๔๖ จึงจำเป็นต้องแก้ไขถ้อยคำในมาตรา ๑๔๖ ให้สอดคล้องกัน และในมาตรา ๑๕๑ เห็นควรตัดถ้อยคำ “เทศบาล สุขาภิบาล” ออก เนื่องจากปัจจุบัน “สุขาภิบาล” ได้เปลี่ยนฐานะเป็นเทศบาลแล้วตามพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงฐานะของสุขาภิบาลเป็นเทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างไรก็ตามการตัดถ้อยคำเฉพาะ “สุขาภิบาล” ออก และคงถ้อยคำว่า “เทศบาล” ไว้ อาจทำให้

เกิดข้อสงสัยว่าเทศบาลไม่ใช่รัฐ จึงเห็นควรตัดคำว่า “เทศบาล” ออกด้วย ซึ่งคำว่า “รัฐ” ได้รวมถึงเทศบาลแล้ว รวมทั้งได้แก้ไขอัตราโทษปรับให้เหมาะสมยิ่งขึ้น (ร่างมาตรา ๙ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๖) และร่างมาตรา ๑๐ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑))

(๔) กำหนดให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการปกครองนอกราชอาณาจักรตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๙ และมาตรา ๑๕๐ ต้องรับโทษในราชอาณาจักร (ร่างมาตรา ๔ (เพิ่มมาตรา ๗ (๑/๒))

เนื่องจากความผิดเกี่ยวกับการปกครองที่เป็นความผิดเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันส่งผลกระทบต่อรัฐในภาพรวม สมควรบัญญัติไว้ให้ชัดเจนซึ่งสอดคล้องกับอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการทุจริต เพื่อประโยชน์ในการร่วมมือระหว่างประเทศ และเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันให้มีประสิทธิภาพ จึงกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการปกครองตามมาตราที่ระบุนั้นเป็นความผิดสากลและอยู่ภายใต้หลักอำนาจลงโทษสากล ซึ่งหลักลงโทษสากลส่วนใหญ่จะกำหนดให้ใช้กับความผิดร้ายแรงที่กระทบต่อความมั่นคงของรัฐในภาพรวมหลายรัฐ เช่น ความผิดฐานค้ามนุษย์ หรือโจรสลัด ทั้งนี้ โดยพิจารณาว่าปัญหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันส่งผลให้รัฐทั้งหลายได้รับความเสียหายทั้งต่อความมั่นคงและเศรษฐกิจอย่างมากอาจเทียบเท่าความผิดฐานค้ามนุษย์ หรือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดที่เป็นความผิดสากล และมีความจำเป็นที่รัฐทั้งหลายต้องให้ความร่วมมือในการป้องกันและปราบปราม

๒.๒ กำหนดอายุความการฟ้องคดีอาญา(ร่างมาตรา ๕ (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๕) และร่างมาตรา ๖ (เพิ่มมาตรา ๙๕/๑ และมาตรา ๙๕/๒))

กำหนดอายุความการฟ้องคดีอาญาทั่วไปตามมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายอาญาปัจจุบัน มีหลักการคือ ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในเวลาตามที่กฎหมายกำหนด คือ (๑) อายุความยี่สิบปี สำหรับโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี (๒) อายุความสิบห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าเจ็ดปี แต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี (๓) อายุความสิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี (๔) อายุความห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี และ (๕) อายุความหนึ่งปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมาหรือต้องระวางโทษอย่างอื่น นับแต่วันกระทำความผิด ให้คดีเป็นอันขาดอายุความ และตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง ในกรณีที่ได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลแล้วผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือวิกลจริตและศาลสั่งงดการพิจารณาจนเกินกำหนดเวลานับแต่วันที่หลบหนีหรือวันที่ศาลสั่งงดการพิจารณาให้ถือว่าเป็นอันขาดอายุความด้วยเช่นกัน ในกรณีนี้ได้คงหลักการตามมาตรา ๙๕ ไว้เช่นเดิม แต่หลักการดังกล่าวต้องอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๙๕/๑ ที่เป็นหลักการใหม่ ที่กำหนดให้อายุความฟ้องคดีอาญาในลักษณะความผิดตามที่กฎหมายกำหนดมีอายุความสามสิบปี และการนับอายุความฟ้องคดีอาญาตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง ต้องอยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๙๕/๒ ซึ่งกำหนดให้อายุความสะดุดหยุดลงในกรณีผู้กระทำความผิดในความผิดตามที่กฎหมายกำหนดไว้หลบหนีไป (ร่างมาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๙๕) มีรายละเอียดการแก้ไขดังนี้

(๑) กรณีมีการกระทำความผิดตามลักษณะ ๒ ความผิดเกี่ยวกับการปกครอง หมวด ๒ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๑ และมาตรา ๑๖๒ และกรณีมีการกระทำความผิดตามลักษณะ ๓ ความผิดเกี่ยวกับการยุติธรรม หมวด ๒ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามมาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒ หากมิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดเวลาสามสิบปีนับแต่วันกระทำความผิด ให้คดีขาดอายุความ (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๙๕/๑)

(๒) กรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งต้องหาหรือถูกฟ้องว่าได้กระทำความผิดแยกเป็น ๒ กรณี คือ กรณีที่หนึ่ง กระทำความผิดในความผิดซึ่งต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี หรือ กรณีที่สอง กระทำความผิดตามมาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๕ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒ ได้หลบหนีจากการควบคุม หรือหลบหนีหลังจากได้รับการปล่อยชั่วคราว หรือหลบหนีหลังจากที่พนักงานอัยการมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือมีคำสั่งฟ้อง หรือหลบหนีระหว่างการพิจารณาของศาล ให้อายุความตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙๕ หรือมาตรา ๙๕/๑ สะกดหยุดลง (ร่างมาตรา ๖ เพิ่มมาตรา ๙๕/๒)

๒.๓ กำหนดอายุความล่วงเลยการลงโทษ (ร่างมาตรา ๗ (เพิ่มมาตรา ๙๘ วรรคสอง))

กำหนดอายุความล่วงเลยการลงโทษตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายอาญาปัจจุบัน มีหลักการคือ เมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ใด และผู้นั้นยังมีได้รับโทษ หรือได้รับโทษแล้วแต่ยังไม่ครบถ้วนโดยหลบหนี ถ้ายังมีได้ตัวผู้นั้นมาเพื่อรับโทษนับแต่วันที่มิได้มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดหลบหนีเกินกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ เป็นอันล่วงเลยการลงโทษ และจะลงโทษผู้นั้นมิได้ คือ (๑) อายุความยี่สิบปี สำหรับโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี (๒) อายุความสิบห้าปี สำหรับโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี (๓) อายุความสิบปี สำหรับโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี (๔) อายุความห้าปี สำหรับโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีลงมาหรือโทษอย่างอื่น ซึ่งได้คงหลักการไว้เช่นเดิม และกำหนดให้อายุความล่วงเลยการลงโทษสำหรับการกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามมาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ และมาตรา ๑๖๗ และ ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ตามมาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒ มีกำหนดเวลาสามสิบปี

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

๓.๑ กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ศึกษากฎหมายต่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวกับอายุความในคดีอาญาเพื่อนำข้อมูลมาประกอบการพิจารณา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

(๑) ประเทศเยอรมนี

อายุความในคดีอาญาตามประมวลกฎหมายอาญาเยอรมัน ปรากฏตาม Criminal Code (Strafgesetzbuch, StGB) ใน Chapter 5 Statutes of Limitation แบ่งออกเป็น

- Title One Statute of Limitations For Prosecution

Section 78 Period of Limitation สรุปได้ว่า การฟ้องคดีอาญา ต้องทำภายในกำหนดอายุความ โดยมีกำหนดอายุความสูงสุดคือสามสิบปี ยกเว้นในความผิดฐานฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (Section 220a) และความผิดฐานฆ่าคนตาย (Section 211) ซึ่งเป็นความผิดอาญาร้ายแรง จึงไม่มีการกำหนดอายุความฟ้องร้องไว้

- Title Two Statute of Limitations For Execution

Section 79 Period of Limitation สามารถสรุปได้ว่า ไม่ให้บังคับโทษภายหลังจากที่ขาดอายุความบังคับโทษ (ให้เริ่มนับอายุความบังคับโทษตั้งแต่มีคำพิพากษาถึงที่สุด) โดยมีกำหนดอายุความสูงสุดคือยี่สิบห้าปี

นอกจากนี้ ประมวลกฎหมายอาญาเยอรมันยังได้กำหนดเรื่องอายุความสะดุดหยุดอยู่ (tolling) และอายุความสะดุดหยุดลง (interruption) ไว้ทั้งในชั้นฟ้องคดีและชั้นบังคับโทษ ดังนี้

(ก) ในชั้นฟ้องคดี

- มาตรา ๗๘ บี (tolling) กำหนดให้ (๑) อายุความสะดุดหยุดอยู่จนกว่าผู้เสียหายจากจรรยาทำความผิดทางเพศจะมีอายุครบ ๑๘ ปี (๒) เมื่อไม่อาจฟ้องคดีได้เพราะผู้กระทำความผิดเป็นสภานิติบัญญัติ (Legislative body of the land) ให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ตั้งแต่วันที่พนักงานอัยการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ตำรวจ ทราบการกระทำ และตัวผู้กระทำความผิด เมื่อมีข้อมูลการกระทำความผิดทางอาญาหลังการร้องทุกข์เกี่ยวกับผู้กระทำความผิด หรือ (๓) เมื่อกฎหมายกำหนดให้กรณีโทษจำคุกเกินห้าปีในการเพิ่มโทษ โดยเฉพาะในคดีร้ายแรงและมีกระบวนการพิจารณาในศาลประจำเขต (Regional Court) ให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ตามมาตรา ๗๘ (๓) no. ๔ โดยเริ่มจากวันที่ศาลเริ่มการพิจารณาเป็นเวลาไม่เกินห้าปีเป็นต้น และในกรณีที่ผู้กระทำความผิดอยู่ต่างประเทศ หากเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบขอยื่นคำร้องขอให้ส่งตัวผู้ร้ายข้ามแดนไปยังประเทศดังกล่าวแล้ว ให้หยุดพักการนับอายุความตั้งแต่วันที่หน่วยงานต่างประเทศได้รับคำร้องจนกว่า (๑) จะมีการส่งตัวผู้กระทำความผิดให้เจ้าหน้าที่เยอรมัน (๒) ผู้กระทำผิดจะเดินทางออกนอกประเทศนั้นด้วยวิธีอื่น ๆ (๓) เจ้าหน้าที่ฝ่ายเยอรมันจะได้รับหนังสือปฏิเสธคำขอ หรือ (๔) เจ้าหน้าที่จะถอนคำขอนั้น หากไม่ทราบวันที่เจ้าหน้าที่ของต่างประเทศได้รับหนังสือคำขอ ให้ถือว่าเจ้าหน้าที่ของต่างประเทศได้รับหนังสือ

คำขอเมื่อเวลาผ่านไปแล้วหนึ่งเดือนนับตั้งแต่วันที่เจ้าหน้าที่ฝ่ายเยอรมันได้ส่งหนังสือคำขอ เว้นเสียว่าเจ้าหน้าที่ฝ่ายเยอรมันทราบว่าเจ้าหน้าที่ของต่างประเทศไม่ได้รับหนังสือหรือได้รับในเวลาหลังจากนั้น

- **มาตรา ๗๘ ซี (Interruption)** กำหนดให้ (๑) อายุความสะดุดหยุดลงในกรณีมีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาครั้งแรก หากได้ความว่าการสอบสวนเป็นไปในทางที่เป็นปฏิปักษ์แก่ผู้ต้องหา หรือคำสั่งเพื่อให้มีการสอบปากคำเช่นนั้น (๒) มีการสอบปากคำผู้ถูกกล่าวหาโดยศาล หรือมีคำสั่งเช่นนั้น (๓) มีการออกหมายยึดหรือค้น และมีคำพิพากษาของศาลต่อผู้นั้น หรือ (๔) มีการออกหมายจับ คำสั่งให้ควบคุมตัว คำสั่งให้นำตัวมาศาลเพื่อการสอบปากคำและมีการตัดสินของศาลต่อผู้นั้น เป็นต้น และตาม **มาตรา ๗๘ ซี (๒) (Interruption)** กำหนดให้การสะดุดหยุดอยู่ของอายุความต้องเป็นไปโดยคำสั่งซึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรของศาล

(ข) ในชั้นบังคับโทษ

- **มาตรา ๗๙ เอ (tolling)** กำหนดให้อายุความสะดุดหยุดอยู่ตราบเท่าที่กฎหมายกำหนดว่ายังไม่เริ่มบังคับโทษหรือไม่ให้บังคับโทษต่อ หรือตราบเท่าที่ผู้ต้องคำพิพากษาได้รับการชะลอการบังคับโทษ (deferment or interruption) หรือการชะลอการลงโทษ หรือคุมประพฤติโดยศาล หรือได้รับการผ่อนผัน หรือตราบเท่าที่ผู้ต้องคำพิพากษาถูกกักขังหรือจำคุกโดยคำสั่งของหน่วยงานของรัฐในเยอรมนีหรือต่างประเทศ เป็นต้น

- **มาตรา ๗๙ บี (Extension)** กำหนดให้ในกรณีที่บุคคลที่ต้องคำพิพากษาอยู่ในประเทศที่ไม่อาจส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือโอนตัวนักโทษได้นั้น เจ้าหน้าที่อาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ขยายอายุความบังคับโทษนี้ออกไปก่อนสิ้นอายุความได้

(๒) ประเทศสหรัฐอเมริกา

อายุความในคดีอาญาตามกฎหมายสหรัฐอเมริกานั้น ปรากฏตาม United States Code / TITLE 18 CRIMES AND CRIMINAL PROCEDURE / PART II CRIMINAL PROCEDURE ใน CHAPTER 213 LIMITATIONS

- **Section 3281 (Capital offenses)** กำหนดให้การกระทำความผิดซึ่งมีโทษประหารชีวิต เช่น การฆ่าผู้อื่นและการก่อการร้าย เป็นความผิดที่ไม่มีกำหนดอายุความฟ้องร้อง

- **Section 3282 (Offenses not capital)** กำหนดว่า ห้ามไม่ให้ฟ้องพิจารณาคดี หรือลงโทษการกระทำความผิดใดๆ ที่ไม่ใช่ความผิดที่มีโทษถึงประหารชีวิต หากไม่มีการฟ้องโดยผ่านคณะลูกขุนใหญ่ หรือมีการยื่นฟ้องภายในกำหนดห้าปีนับตั้งแต่วันที่มีการกระทำความผิด

- **Section 3290 (Fugitives from justice)** กำหนดให้ไม่ให้นำบทบัญญัติเรื่องอายุความมาใช้ในกรณีของบุคคลที่หลบหนีจากกระบวนการยุติธรรม (fleeing on flight from justice) และเป็นหน้าที่ของพนักงานอัยการที่จะนำสืบว่าการไม่อาจจับตัวผู้ต้องหา มาฟ้องเนื่องจากผู้ต้องหาหลบหนีจากกระบวนการยุติธรรม และศาลจะยอมรับฟังและนำอายุความ

มาใช้หากเห็นว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทำหน้าที่เต็มที่แล้ว ซึ่งจะนำไปใช้กับคดีที่ผู้ต้องหากระทำการ ขัดขึ้นต่อศาล เช่น หนีประกันและผู้ต้องหาหลบหนีขึ้นก่อนนำตัวมาศาล

(๓) อนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติเพื่อต่อต้านอาชญากรรมข้ามชาติ ที่จัดตั้งในลักษณะองค์การ (UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST TRANSNATIONAL ORGANIZED CRIME)

ข้อ ๑๑.๕ กำหนดว่า รัฐภาคีแต่ละรัฐกำหนดอายุความสำหรับความผิด ที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้ให้มากตามกฎหมายภายในของตนตามความเหมาะสม เพื่อเริ่ม กระบวนการพิจารณาคดี และกำหนดระยะเวลาของอายุความให้เพิ่มมากขึ้น หากผู้ต้องหาหลบหนี กระบวนการยุติธรรม (จากหนังสือการป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ำมนุษย์ (ประเทศไทย) พ.ศ. ๒๕๔๘ จัดทำโดยสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็กเยาวชนฯ, กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ ฯลฯ)

(๔) อนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติเพื่อต่อต้านการทุจริต (UNITED NATIONS CONVENTION AGAINST CORRUPTION) (แปลโดย ดร. กิตติพงษ์ กิตยารักษ์ ชาติ ชัยเดชสุริยะ และณัฐวสา ฉัตรไพฑูรย์, อนุสัญญาระหว่างประเทศเพื่อต่อต้านการทุจริต, โรงพิมพ์เดือนตุลา)

ข้อ ๒ คำจำกัดความ โดยวัตถุประสงค์ของอนุสัญญานี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(ข) “เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ” ให้หมายถึง บุคคลใดซึ่งมีหน้าที่ ควบคุมงานของหน่วยงานด้านนิติบัญญัติ บริหาร ปกครอง หรือตุลาการของต่างประเทศ ไม่ว่าจะ ได้รับแต่งตั้งหรือเลือกตั้ง และบุคคลใดซึ่งปฏิบัติงานราชการของต่างประเทศซึ่งรวมถึงงาน ของหน่วยงานของรัฐหรือกิจการของรัฐของต่างประเทศนั้น

(ค) “เจ้าหน้าที่ขององค์การสาธารณะระหว่างประเทศ” ให้หมายถึง พนักงานภาคสาธารณะระหว่างประเทศหรือบุคคลใดซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์การสาธารณะ ระหว่างประเทศให้ปฏิบัติงานในนามขององค์การนั้น

ข้อ ๑๖ สิบบนของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศและเจ้าหน้าที่ของ องค์การภาครัฐระหว่างประเทศ

(๑) ประเทศภาคีแต่ละประเทศพึงจัดให้มีมาตรการทางนิติบัญญัติ และมาตรการอื่นที่จำเป็นดังกล่าวเพื่อกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญา สำหรับการกระทำโดยเจตนา โดยการให้คำมั่นสัญญา การเสนอหรือการให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่ของ องค์การภาครัฐระหว่างประเทศ โดยตรงหรือโดยอ้อมซึ่งผลประโยชน์อันมิชอบสำหรับเจ้าหน้าที่ ผู้ันเองหรือบุคคลอื่นหรือหน่วยอื่นใด เพื่อให้กระทำการหรือไม่กระทำการใดในหน้าที่ ตามทางการของเจ้าหน้าที่ผู้ัน เพื่อที่จะรับหรือได้ไปซึ่งผลประโยชน์ทางธุรกิจหรือผลประโยชน์ อันมิชอบอื่น ๆ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศนั้น

(๒) ประเทศภาคีแต่ละประเทศพึงพิจารณาจัดให้มีมาตรการ ทางนิติบัญญัติและมาตรการอื่นที่จำเป็นดังกล่าว เพื่อกำหนดให้เป็นความผิดทางอาญาสำหรับ การกระทำโดยเจตนา ซึ่งการเรียกหรือการยอมรับของเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือเจ้าหน้าที่

ขององค์การภาคีรัฐระหว่างประเทศ โดยตรงหรือโดยอ้อม ซึ่งผลประโยชน์อันมิชอบสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นเองหรือบุคคลอื่นหรือหน่วยงานอื่นใด เพื่อการกระทำการหรือไม่กระทำการใดในหน้าที่ตามทางการของเจ้าหน้าที่ผู้นั้น

ข้อ ๒๙ บทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยอายุความ ประเทศภาคีแต่ละประเทศ ในกรณีที่เหมาะสม พึงกำหนดบทบัญญัติของกฎหมายว่าด้วยระยะเวลาของอายุความภายใต้กฎหมายภายในของประเทศนั้นในเรื่องเกี่ยวกับการฟ้องร้องดำเนินคดีสำหรับความผิดประเภทที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฉบับนี้ให้ยาวพอสมควร และพึงกำหนดให้มีระยะเวลาของอายุความยาวยิ่งขึ้นหรือกำหนดให้อายุความนั้นสะดุดหยุดลงในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดนั้นได้หลบหนีกระบวนการยุติธรรม

๓.๒ หลักเรื่องอายุความคดีอาญาตามประมวลกฎหมายอาญาปัจจุบัน

(๑) อายุความที่จะนำคดีอาญามาฟ้อง ตามมาตรา ๙๕ แห่งประมวลกฎหมายอาญา คืออายุความสำหรับคดีอาญาทั่วไป จะใช้แก่กรณีที่จะนำคดีอาญามาฟ้องต่อศาลไม่ว่าจะเป็นกรณีที่พนักงานอัยการหรือผู้เสียหายเป็นผู้ฟ้องคดี ซึ่งจะส่งผลให้สิทธิในการนำคดีอาญามาฟ้องระงับเมื่อคดีขาดอายุความตามมาตรา ๓๙ (๖) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาอายุความตามมาตรา ๙๕ จะใช้ตั้งแต่เริ่มฟ้องคดีตลอดไปตราบเท่าที่ยังไม่มีคำพิพากษาถึงที่สุด

การเริ่มนับอายุความตามมาตรา ๙๕ ให้นับตั้งแต่วันกระทำความผิดอาจเป็นวันแรกลงมือกระทำตลอดไปจนถึงวันที่ก่อให้เกิดการกระทำความผิดครบถ้วนตามที่กฎหมายบัญญัติ หรือสำหรับความผิดต่อเนื่อง อายุความนับตั้งแต่แรกมีการกระทำความผิดแต่โดยที่ความผิดเกิดขึ้นตลอดเวลาที่ยังไม่ได้ยุติการกระทำความผิด จึงส่งผลให้การกระทำที่พ้นกำหนดเวลาไปแล้วขาดอายุความลงโทษไม่ได้ แต่การกระทำที่ต่อเนื่องมาที่ยังฟ้องได้ไม่ขาดอายุความ

กำหนดอายุความจะเริ่มนับตั้งแต่วันฟ้องและได้ตัวจำเลยมาตามมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง หรือกรณีหลบหนีหรือวิกลจริตตามมาตรา ๙๕ วรรคสอง จนถึงวันหยุดนับมีบัญญัติไว้เป็นกรณีต่างกัน มี ๕ ลำดับ คือ (๑) อายุความยี่สิบปี สำหรับโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี (๒) อายุความสิบห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี (๓) อายุความสิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี (๔) อายุความห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี และ (๕) อายุความหนึ่งปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมาหรือต้องระวางโทษอย่างอื่น

(๒) อายุความล่วงเลยการลงโทษ ตามมาตรา ๙๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา คือกำหนดการบังคับคดี จะใช้บังคับในกรณีที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว กล่าวคือ เมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ใด ผู้นั้นยังมีได้รับโทษ หรือได้รับโทษแต่ยังไม่ครบถ้วนโดยหลบหนี ถ้ายังมีได้ตัวผู้นั้นมาเพื่อรับโทษนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดหลบหนี แล้วแต่กรณี เกินกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ เป็นอันล่วงเลยการลงโทษ

จะลงโทษผู้นั้นมิได้ (๑) ยี่สิบปี สำหรับโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี (๒) สิบห้าปี สำหรับโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี (๓) สิบปี สำหรับโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี และ (๔) ห้าปี สำหรับโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีลงมาหรือโทษอย่างอื่น

(สรุปความจากหนังสือกฎหมายอาญา ภาค ๑, จิตติ ดิงศภัทย์, พิมพ์ครั้งที่ ๙ พ.ศ. ๒๕๓๖, สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, น. ๑๐๕๔- ๑๐๙๕)

ตารางเปรียบเทียบประมวลกฎหมายอาญากับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาแล้ว

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p style="text-align: center;">ร่าง พระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.</p> <p style="text-align: center;">—————</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย อาญา</p>	

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
	<p>.....</p> <p>.....</p> <p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๖) และ (๑๗) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“(๑๖) “เจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานราชการของรัฐบาลต่างประเทศ ไม่ว่าจะมีส่วนประจำหรือชั่วคราว และได้รับเงินเดือนหรือค่าตอบแทนอื่นหรือไม่ก็ตาม</p> <p>(๑๗) “เจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในองค์การระหว่างประเทศ หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากองค์การระหว่างประเทศให้ปฏิบัติงานในนามขององค์การระหว่างประเทศนั้น”</p>	<p>เพื่อกำหนดความผิดเกี่ยวกับการปกครองในส่วนเกี่ยวกับเจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศหรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ ให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๗ ผู้ใดกระทำความผิดดังระบุไว้ต่อไปนี้ นอกราชอาณาจักร จะต้องรับโทษในราชอาณาจักร คือ</p> <p>ฯลฯ</p> <p>(๑/๑) ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายตามที่ บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓๕/๑ มาตรา ๑๓๕/๒ มาตรา ๑๓๕/๓ และมาตรา ๑๓๕/๔</p> <p>(๒) ความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔๐ ถึงมาตรา ๒๔๙ มาตรา ๒๕๔ มาตรา ๒๕๖ มาตรา ๒๕๗ และมาตรา ๒๖๖ (๓) และ (๔)</p> <p>ฯลฯ</p> <p>มาตรา ๙๕ ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัว ผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนดดังต่อไปนี้ นับแต่ วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ</p> <p>(๑) ยี่สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษ ประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>(๒) สิบห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุก กว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี</p>	<p>มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑/๒) ของ มาตรา ๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“(๑/๒) ความผิดเกี่ยวกับการปกครองตามที่บัญญัติไว้ ในมาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๙ และมาตรา ๑๕๐”</p> <p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๙๕ แห่งประมวล กฎหมายอาญาและให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๙๕ ภายใต้บังคับมาตรา ๙๕/๑ ในคดีอาญา ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายในกำหนด ดังต่อไปนี้ นับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ</p> <p>(๑) ยี่สิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษ ประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>(๒) สิบห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่า เจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี</p>	<p>เพื่อกำหนดให้ผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการ ปกครองนอกราชอาณาจักร ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๙ และมาตรา ๑๕๐ ต้องรับโทษ ในราชอาณาจักร</p> <p>เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๙๕/๑ ที่เพิ่มเติม ขึ้นใหม่ ซึ่งกำหนดว่า การกระทำความผิดบางกรณี หากมิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลภายใน กำหนดสามสิบปีนับแต่วันกระทำความผิดเป็นอัน ขาดอายุความ และสอดคล้องกับมาตรา ๙๕/๒ ที่เพิ่มเติมขึ้นใหม่ ซึ่งกำหนดให้อายุความฟ้องคดี สะดุดหยุดลงในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยหลบหนี</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๓) ลิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุก กว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี</p> <p>(๔) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่า หนึ่งเดือนถึงหนึ่งปี</p> <p>(๕) หนึ่งปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่หนึ่งเดือนลงมาหรือต้องระวางโทษอย่างอื่น ถ้าได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาลแล้ว ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือวิกลจริต และศาลสั่งงดการ พิจารณาไว้จนเกินกำหนดดังกล่าวแล้วนับแต่วันที่หลบหนี หรือวันที่ศาลสั่งงดการพิจารณา ก็ให้ถือว่าเป็นอันขาดอายุความ เช่นเดียวกัน</p>	<p>(๓) ลิบปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุก กว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี</p> <p>(๔) ห้าปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกกว่าหนึ่ง เดือนถึงหนึ่งปี</p> <p>(๕) หนึ่งปี สำหรับความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ หนึ่งเดือนลงมาหรือต้องระวางโทษอย่างอื่น ภายใต้บังคับมาตรา ๙๕/๒ ถ้าได้ฟ้องและได้ตัว ผู้กระทำความผิดมายังศาลแล้ว ผู้กระทำความผิดหลบหนีหรือ วิกลจริต และศาลสั่งงดการพิจารณาไว้จนเกินกำหนดดังกล่าวแล้ว นับแต่วันที่หลบหนีหรือวันที่ศาลสั่งงดการพิจารณา ก็ให้ถือว่า เป็นอันขาดอายุความเช่นเดียวกัน”</p> <p>มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๙๕/๑ และ มาตรา ๙๕/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p> <p>“มาตรา ๙๕/๑ ในความผิดตามมาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๒๐๑ และ มาตรา ๒๐๒ ถ้ามิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายัง ศาลภายในกำหนดสามสิบปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ</p>	<p>ในการกระทำความผิดบางกรณี</p> <p>เพื่อกำหนดให้ความผิดตามมาตราที่ระบุไว้ หากมิได้ฟ้องและได้ตัวผู้กระทำความผิดมายังศาล ภายในกำหนดสามสิบปีนับแต่วันกระทำความผิด เป็นอันขาดอายุความ</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๙๘ เมื่อได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษผู้ใด ผู้นั้นยังมีได้รับโทษกักตัก ได้รับโทษแต่ยังไม่ครบถ้วนโดยหลบหนีก็ดี ถ้ายังมีได้ตัวผู้นั้นมาเพื่อรับโทษนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด หรือนับแต่วันที่ผู้กระทำความผิดหลบหนี แล้วแต่กรณี เกินกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ เป็นอันล่วงเลยการลงโทษ จะลงโทษผู้นั้นมิได้</p>	<p>มาตรา ๙๕/๒ ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องหาหรือถูกฟ้องว่ากระทำความผิดดังต่อไปนี้ ถ้าผู้ต้องหาหรือจำเลยหลบหนีจากการควบคุม หรือหลบหนีหลังจากได้รับการปล่อยชั่วคราว หรือหลบหนีหลังจากที่พนักงานอัยการมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือมีคำสั่งฟ้อง หรือหลบหนีระหว่างการพิจารณาของศาล ให้อายุความตามมาตรา ๙๕ หรือมาตรา ๙๕/๑ สะดุดหยุดลง</p> <p>(๑) ในความผิดซึ่งต้องระวางโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิต หรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>(๒) ในความผิดตามมาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒”</p> <p>มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๙๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา</p>	<p>เพื่อกำหนดให้อายุความสะดุดหยุดลง ในกรณีที่ผู้ต้องหาหรือจำเลยต้องหาหรือถูกฟ้องว่ากระทำความผิดในความผิดที่ระบุไว้ ซึ่งผู้ต้องหาหรือจำเลยหลบหนีจากการควบคุม หรือหลบหนีหลังจากได้รับการปล่อยชั่วคราว หรือหลบหนีหลังจากที่พนักงานอัยการมีความเห็นควรสั่งฟ้องหรือมีคำสั่งฟ้อง หรือระหว่างการพิจารณาของศาล</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>(๑) ยี่สิบปี สำหรับโทษประหารชีวิต จำคุกตลอดชีวิตหรือจำคุกยี่สิบปี</p> <p>(๒) สิบห้าปี สำหรับโทษจำคุกกว่าเจ็ดปีแต่ยังไม่ถึงยี่สิบปี</p> <p>(๓) สิบปี สำหรับโทษจำคุกกว่าหนึ่งปีถึงเจ็ดปี</p> <p>(๔) ห้าปี สำหรับโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีลงมาหรือโทษอย่างอื่น</p> <p>มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจเจ้าพนักงานสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือ</p>	<p>“กำหนดเวลาว่างเลยการลงโทษตามวรรคหนึ่ง สำหรับความผิดตามมาตรา ๑๔๓ มาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ มาตรา ๑๕๓ มาตรา ๑๕๔ มาตรา ๑๕๕ มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๕๘ มาตรา ๑๕๙ มาตรา ๑๖๐ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒ มาตรา ๑๖๗ มาตรา ๒๐๑ และมาตรา ๒๐๒ ให้มีกำหนดเวลาสามสิบปี”</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๓ และมาตรา ๑๔๔ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๓ ผู้ใดเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่น เป็นการตอบแทนในการที่จะจงใจหรือได้จงใจเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาท้องถิ่น เจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศ</p>	<p>เพื่อกำหนดให้อายุความว่างเลยการลงโทษในกรณีที่ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดในความผิดตามมาตราที่ระบุไว้มีกำหนดเวลาสามสิบปี</p> <p>เพื่อกำหนดความผิดเกี่ยวกับการปกครองในส่วนเกี่ยวกับเจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศหรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ ให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>สมาชิกสภาเทศบาล โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา ๑๔๔ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p> <p>มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบ หรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัด หรือสมาชิกสภาเทศบาล หรือไม่มีสิทธิใช้ยศ ตำแหน่ง เครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือสิ่งที่มีลักษณะหรือราชอิสริยาภรณ์ กระทำการเช่นนั้น เพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>	<p>หรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ โดยวิธีอันทุจริตหรือผิดกฎหมายหรือโดยอิทธิพลของตน ให้กระทำการหรือไม่กระทำการในหน้าที่อันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่บุคคลใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา ๑๔๔ ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่เจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาท้องถิ่น เจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศ หรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๖ ผู้ใดไม่มีสิทธิที่จะสวมเครื่องแบบ หรือประดับเครื่องหมายของเจ้าพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ หรือสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือไม่มีสิทธิใช้ยศ ตำแหน่ง เครื่องราชอิสริยาภรณ์ หรือสิ่งที่มีลักษณะหรือราชอิสริยาภรณ์ กระทำการเช่นนั้นเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”</p>	<p>ค.ศ. ๒๐๐๓ แก้ไขถ้อยคำเกี่ยวกับสมาชิกสภาท้องถิ่น เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมถึงสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในปัจจุบันที่เกิดขึ้นใหม่ และปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อแก้ไขถ้อยคำเกี่ยวกับสมาชิกสภาท้องถิ่น ให้มีความหมายครอบคลุมถึงสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ในปัจจุบันที่เกิดขึ้นใหม่ และปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาจังหวัดหรือสมาชิกสภาเทศบาล เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือประหารชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงานกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท</p>	<p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๐ และมาตรา ๑๕๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๕๐๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๔๙ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งรัฐ สมาชิกสภาท้องถิ่น เจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศ หรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุก ตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือประหารชีวิต</p> <p>มาตรา ๑๕๐ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน เจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศ หรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ กระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งโดยเห็นแก่ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งตนได้เรียก รับ หรือยอมจะรับไว้ก่อนที่ตนได้รับแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานในตำแหน่งนั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท</p>	<p>เพื่อกำหนดความผิดเกี่ยวกับการปกครองในส่วนเกี่ยวกับเจ้าพนักงานของรัฐบาลต่างประเทศหรือเจ้าพนักงานขององค์การระหว่างประเทศ ให้สอดคล้องกับอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. ๒๐๐๓ แก้ไขถ้อยคำเกี่ยวกับสมาชิกสภาท้องถิ่น เพื่อให้มีความหมายครอบคลุมถึงสมาชิกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ในปัจจุบันที่เกิดขึ้นใหม่ และปรับปรุงอัตราโทษปรับให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p>

ประมวลกฎหมายอาญา	ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม
<p>มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ชื่อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์ใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐ เทศบาล สุขาภิบาล หรือเจ้าของทรัพย์นั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสี่หมื่นบาท</p>	<p>มาตรา ๑๕๑ ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ชื่อ ทำ จัดการ หรือรักษาทรัพย์ใด ๆ ใช้อำนาจในตำแหน่งโดยทุจริต อันเป็นการเสียหายแก่รัฐหรือเจ้าของทรัพย์นั้น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>.....</p> <p>นายกรัฐมนตรี</p>	<p>ได้ตัดคำว่า “เทศบาล สุขาภิบาล” ออก เนื่องจากปัจจุบัน “สุขาภิบาล” เปลี่ยนฐานะเป็น “เทศบาล” แล้ว และคำว่า “รัฐ” มีความหมายรวมถึง “เทศบาล” อยู่แล้ว จึงได้ตัด “เทศบาล” ออกด้วย และปรับปรุงอัตราโทษให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p>